

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЕЧАВАЊУ ПОРЕСКЕ ЕВАЗИЈЕ У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Владе Републике Србије и Владе Републике Казахстан о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак и на имовину, потписан 28. августа 2015. године у Аштани, у оригиналу на српском, казашком, руском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора између Владе Републике Србије и Владе Републике Казахстан о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак и на имовину у оригиналу на српском језику гласи:

УГОВОР

ИЗМЕЋУ

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН

О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА
И СПРЕЧАВАЊУ ПОРЕСКЕ ЕВАЗИЈЕ У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА
ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН

у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак и на имовину, споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак и на имовину које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак, на укупну имовину или на делове дохотка или имовине, укључујући порезе на добитак од отуђења покретних ствари или непокретности, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:

1) у Србији:

- порез на добит правних лица;
- порез на доходак грађана;
- порез на имовину.

(у даљем тексту: „српски порез”);

- 2) у Казахстану:
 - пореза на добит правних лица;
 - порез на доходак грађана;
 - порез на имовину правних и физичких лица.

(у даљем тексту: „казахстански порез“).

4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после датума потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3.

ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог уговора:
 - 1) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Србију или Казахстан, зависно од смисла;
 - 2) израз „Србија” означава Републику Србију, а употребљен у географском смислу означава територију Републике Србије;
 - 3) израз „Казахстан” означава Републику Казахстан, а употребљен у географском смислу, израз „Казахстан” укључује државну територију Републике Казахстан и подручја где Казахстан врши суверена права и јурисдикцију у складу са својим законодавством и међународним уговорима у којима је уговорна страна;
 - 4) израз „држављанин” означава:
 - физичко лице које има држављанство државе уговорнице;
 - правно лице, партнерство или удружење које такав статус има на основу законодавства важећег у држави уговорници;
 - 5) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и свако друго друштво лица;
 - 6) израз „компанија” означава правно лице или било који ентитет који се сматра правним лицем за пореске сврхе;
 - 7) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;
 - 8) израз „међународни саобраћај” означава саобраћај бродом или ваздухопловом који обавља предузеће чије се седиште стварне управе налази у држави уговорници, осим ако се саобраћај обавља бродом или ваздухопловом искључиво између места у другој држави уговорници;
 - 9) израз „надлежан орган” означава:
 - у Србији, Министарство финансија или његовог овлашћеног представника;
 - у Казахстану, Министарство финансија или његовог овлашћеног представника.

2. Када држава уговорница примењује Уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење, осим ако контекст не захтева другачије, према закону те државе уговорнице за потребе пореза на које се Уговор примењује и значење према важећим пореским законима које примењује та држава уговорница има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе уговорнице.

Члан 4.

РЕЗИДЕНТ

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе уговорнице, подлеже опорезивању у тој држави уговорници по основу свог пребивалишта, боравишта, седишта управе или другог мерила сличне природе, и укључује ту државу уговорницу, њену политичку јединицу или јединицу локалне самоуправе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави уговорници подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави уговорници или само за имовину која се у њој налази.

2. Ако је, према одредби става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

- 1) сматра се да је резидент само државе уговорнице у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе уговорнице, сматра се да је резидент само државе уговорнице са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);
- 2) ако не може да се одреди у којој држави уговорници има средиште животних интереса или ако ни у једној држави уговорници нема стално место становања, сматра се да је резидент само државе уговорнице у којој има уобичајено место становања;
- 3) ако има уобичајено место становања у обе државе уговорнице или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент само државе уговорнице чији је држављанин;
- 4) ако статус резидента физичког лица не може да се одреди на основу претходних одредаба подст. 1) до 3) овог става, тада ће надлежни органи држава уговорница решити питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредби става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент само државе уговорнице у којој се налази његово седиште стварне управе.

Члан 5.

СТАЛНА ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА

1. Израз „стална пословна јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална пословна јединица” подразумева се нарочито:

- 1) седиште управе;
- 2) огранак;

- 3) пословница;
 - 4) фабрика;
 - 5) радионица;
 - 6) продајно место;
 - 7) складиште лица које обезбеђује услуге ускладиштења за друга лица; и
 - 8) рудник, извор нафте или гаса, каменолом, опрема за бушење или брод или друго место истраживања или вађења природних богатстава, као и надзорне делатности у вези са наведеним.
3. Израз „стална пословна јединица” обухвата и:
- 1) градилиште, грађевински, монтажни или инсталациони рад или надзорне делатности у вези са тим радом, али само ако такво градилиште, рад или делатности трају дуже од 9 месеци;
 - 2) пружање услуга, укључујући консултантске услуге, од стране предузећа преко запослених или другог особља ангажованог од стране предузећа за те потребе, али само ако се делатности те врсте обављају (за исти или повезан рад) у држави уговорници у периоду или периодима који укупно трају дуже од 183 дана у било којем периоду од дванаест месеци.

За потребе овог подстава, ако је предузеће државе уговорнице које пружа услуге у другој држави уговорници, у току неког временског периода, повезано са другим предузећем које у тој другој држави уговорници пружа суштински сличне услуге за исти рад или за повезане радове, преко једног или више физичких лица која су, у току тог периода, присутна у другој држави уговорници и која пружају те услуге у тој другој држави уговорници, сматра се да првопоменуто предузеће у току тог временског периода, преко тих физичких лица, пружа услуге у другој држави уговорници, за исти рад или за повезане радове. За потребе претходне реченице, сматра се да је предузеће повезано са другим предузећем уколико једно предузеће посредно или непосредно контролише друго предузеће или и једно и друго предузеће, посредно или непосредно, контролишу иста лица, независно од тога да ли су та лица резиденти једне или друге државе уговорнице.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом „стална пословна јединица” не подразумева се:

- 1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или испоруке добара или робе која припада предузећу;
- 2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;
- 3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;
- 4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;
- 5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, сваке друге делатности која има припремни или помоћни карактер;

- 6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у подст. 1) до 5) овог става у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

5. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице - осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана - ради у име предузећа и има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој држави уговорници у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става.

6. Не сматра се да предузеће има сталну пословну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави уговорници обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности. Међутим, када представник обавља делатност у потпуности или готово у потпуности у име предузећа, а у њиховим трговинским и финансијским односима су договорени или наметнути услови који се разликују од услова које би договорила независна предузећа, он се неће сматрати представником са самосталним статусом према значењу из овог става.

7. Изузетно од претходних одредаба овог члана, сматра се да осигуравајуће друштво државе уговорнице, осим у вези са реосигурањем, има сталну пословну јединицу у другој држави уговорници, ако на територији те друге државе уговорнице наплаћује премије или осигурава ризике који у њој настају, преко лица које није представник са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана.

8. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави уговорници (преко сталне пословне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном пословном јединицом друге компаније.

Члан 6.

ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНОСТИ

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретности (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Израз „непокретност” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретност налази. Овај израз у сваком случају обухвата припатке непокретности, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодуюживање непокретности и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава. Бродови и ваздухоплови не сматрају се непокретностима.

3. Одредба става 1. овог члана примењује се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретности.

4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретности предузећа и на доходак од непокретности која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.

ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави уговорници, али само до износа који се приписује тој сталној пословној јединици.

2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној пословној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална пословна јединица.

3. При одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе сталне пословне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави уговорници у којој се налази стална пословна јединица или на другом месту.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној пословној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Ако су информације којима располаже надлежни орган државе уговорнице недовољне за утврђивање добити која се приписује сталној пословној јединици предузећа, одредбе овог члана не утичу на примену било којих закона или прописа те државе уговорнице који се односе на утврђивање пореске обавезе те сталне пословне јединице, на основу процене добити на коју стална пословна јединица треба да плати порез, извршене од стране надлежног органа те државе уговорнице, под условом да закони или прописи буду примењени у складу са принципима овог члана, уз уважавање информација којима располаже надлежни орган државе уговорнице.

6. Сталној пословној јединици не приписује се добит ако та стална пословна јединица само купује добра или робу за предузеће.

7. За потребе претходних ставова овог члана, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

8. Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит од обављања међународног саобраћаја бродом или ваздухопловом опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

2. Ако се седиште стварне управе предузећа које се бави бродским саобраћајем налази на броду, сматра се да се налази у држави уговорници у којој се налази матична лука брода или, ако нема матичне луке, у држави уговорници чији је резидент корисник брода.

3. Одредба става 1. овог члана примењује се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.

ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако

- 1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или
- 2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе уговорнице добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави уговорници и, сходно томе је опорезује и, ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуте државе уговорнице остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава уговорница врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се консултовати.

Члан 10.

ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе уговорнице, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

- 1) 10 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија (изузимајући партнерство) која непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;
- 2) 15 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе уговорнице чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави уговорници или обавља у тој другој држави уговорници самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави уговорници, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава уговорница не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе уговорнице или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави уговорници, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави уговорници.

6. Изузетно од било које друге одредбе овог уговора, ако компанија која је резидент државе уговорнице има у другој држави уговорници сталну пословну јединицу, добит сталне пословне јединице може се у тој другој држави уговорници опорезовати додатним порезом, у складу са њеним законом, али тако разрезан додатни порез не може бити већи од 10 одсто од износа те добити, након одбитка пореза на доходак или других пореза на доходак који се на ту добит разрезају у тој другој држави уговорници.

7. Одредбе овог члана не примењују се уколико је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави емитовањем или преносом акција или других права на основу којих се дивиденде исплаћују, био коришћење погодности овог члана, путем емитовања или преноса.

Члан 11.

КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе уговорнице, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате.

3. Изузетно од одредбе става 2. овог члана, камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице опорезује се само у тој другој држави уговорници ако је прималац стварни власник камате и ако камату оствари:

- 1) влада друге државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе;
- 2) централна или народна банка друге државе уговорнице.

4. Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обвезница или записа, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности, обвезнице или записе.

5. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави уговорници или ако обавља у тој другој држави уговорници самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави уговорници, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате резидент те државе уговорнице. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална пословна јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави уговорници у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

7. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

8. Одредбе овог члана не примењују се уколико је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави заснивањем или преносом потраживања дуга за које се плаћа камата, био коришћење погодности овог члана, путем заснивања или преноса.

Члан 12.

АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе уговорнице, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове или филмове или траке за телевизију или радио, као и на софтверу, као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави уговорници, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе уговорнице. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

7. Одредбе овог члана не примењују се уколико је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави остваривањем или преносом права или имовине на основу којих се ауторске накнаде плаћају, био коришћење погодности овог члана, путем остваривања или преноса.

Члан 13.

НАКНАДЕ ЗА ТЕХНИЧКЕ УСЛУГЕ

1. Накнаде за техничке услуге које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Накнаде за техничке услуге могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе уговорнице, али ако је стварни власник накнада за техничке услуге резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа накнада за техничке услуге.

3. Израз „накнаде за техничке услуге”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за пружање менаџерских, техничких или консултантских услуга.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник накнада за техничке услуге, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој накнаде за техничке услуге настају, преко сталне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави уговорници обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави уговорници, а накнаде за техничке услуге су стварно повезане са том сталном јединицом или сталном базом. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Сматра се да накнаде за техничке услуге настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе уговорнице. Када лице које плаћа накнаде за техничке услуге, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања накнада за техничке услуге, а те накнаде за техничке услуге падају на терет те сталне јединице или сталне базе, сматра се да накнаде за техничке услуге настају у држави уговорници у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ накнада за техничке услуге, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду услуге за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

7. Одредбе овог члана не примењују се уколико је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави пружањем услуга или преносом права на основу којих се плаћају накнаде за техничке услуге, био коришћење погодности овог члана, путем пружања или преноса.

Члан 14.

КАПИТАЛНИ ДОБИТАК

1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретности наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добитак од отуђења покретних ствари које чине део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне пословне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

3. Добитак од отуђења бродова или ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају или од покретних ствари које служе за коришћење тих бродова или ваздухоплова опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења акција или упоредивих интереса који више од 50 одсто своје вредности остварују

непосредно или посредно од непокретности која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

5. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 15.

САМОСТАЛНЕ ЛИЧНЕ ДЕЛАТНОСТИ

1. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави уговорници, осим:

- 1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници; у том случају, само део дохотка који се приписује тој сталној бази може се опорезивати у тој другој држави уговорници; или
- 2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или дуже у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години; у том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 16.

ДОХОДАК ИЗ РАДНОГ ОДНОСА

1. Зависно од одредаба чл. 17, 19, 20, 21. и 22. овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави уговорници, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Изузетно од одредбе става 1. овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави уговорници:

- 1) ако прималац борави у другој држави уговорници у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години, и
- 2) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе уговорнице, и
- 3) ако примања не падају на терет сталне пословне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави уговорници.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања остварена из радног односа обављеног на броду и ваздухоплову у међународном

саобраћају, могу се опорезивати у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

Члан 17.

ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА

Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора или другог сличног органа компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави уговорници.

Члан 18.

УМЕТНИЦИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба чл. 15. и 16. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од личног обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизијског уметника, музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 15. и 16. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, доходак који оствари резидент државе уговорнице од лично обављених делатности извођача или спортисте опорезује се само у тој држави уговорници, ако су те делатности у потпуности или већим делом финансиране из јавних фондова једне или обе државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе или су делатности обављене у другој држави уговорници у оквиру програма културне или спортске размене који су договориле обе државе уговорнице.

Члан 19.

ПЕНЗИЈЕ

Зависно од одредаба става 2. члана 20. овог уговора, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави уговорници.

Члан 20.

ДРЖАВНА СЛУЖБА

1. 1) Зараде, накнаде и друга слична примања које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој држави уговорници или политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави уговорници.
- 2) Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој другој држави уговорници, а физичко лице је резидент те друге државе уговорнице које је:

- (1) држављанин те друге државе уговорнице; или
 - (2) које није постало резидент те друге државе уговорнице само због вршења услуга.
2. 1) Независно од одредаба става 1. овог члана, пензије и друга слична примања које физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави уговорници или политичкој јединици или јединици локалне самоуправе опорезују се само у тој држави уговорници.
 - 2) Пензије и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те друге државе уговорнице.
3. Одредбе чл. 16, 17, 18. и 19. овог уговора примењују се на зараде, накнаде, пензије и друга слична примања за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 21.

СТУДЕНТИ И ЛИЦА НА СТРУЧНОЈ ОБУЦИ

1. Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави уговорници искључиво ради образовања или обучавања, не опорезује се у тој држави уговорници за примања која добија за издржавање, образовање или обучавање, под условом да су та примања из извора ван те државе уговорнице.
2. Студент или лице на стручној обуци из става 1. овог члана има право у току образовања или обучавања на иста изузећа, ослобађања или умањења пореза на помоћ у новцу, стипендије и примања из радног односа који нису обухваћени ставом 1. овог члана, као и резиденти државе уговорнице у којој борави.

Члан 22.

УЧИТЕЉИ, ПРОФЕСОРИ И ИСТРАЖИВАЧИ

1. Физичко лице које је присутно у држави уговорници ради предавања или истраживања на универзитету, вишој школи, школи или другој сличној признатој образовној институцији у тој држави уговорници и које је резидент или је непосредно пре тог присуства било резидент друге државе уговорнице, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници за примања за предавања или истраживања у периоду који није дужи од две године од дана његовог првог боравка у том циљу, под условом да су та примања из извора ван те државе уговорнице.
2. Одредба става 1. овог члана не примењују се на примања од истраживања, ако то истраживање није у јавном интересу, већ првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 23.

ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави уговорници.

2. Одредба става 1. овог члана не примењује се на доходак, осим на доходак од непокретности дефинисане у ставу 2. члана 6. овог уговора, ако прималац тог дохотка - резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, делови дохотка резидента државе уговорнице који нису регулисани у претходним члановима овог уговора, а који настају у другој држави уговорници, могу се опорезивати и у тој другој држави уговорници.

Члан 24.

ИМОВИНА

1. Имовина која се састоји од непокретности наведене у члану 6. овог уговора коју поседује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Имовина која се састоји од покретних ствари које представљају део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази која служи резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

3. Имовина која се састоји од бродова и ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају и покретних ствари које служе за коришћење тих бродова и ваздухоплова, опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Сва остала имовина резидента државе уговорнице опорезује се само у тој држави уговорници.

Члан 25.

ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Ако резидент државе уговорнице остварује доходак или поседује имовину који се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у другој држави уговорници, првопоменута држава уговорница одобрава:

- као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у тој другој држави уговорници;
- као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину који је плаћен у тој другој држави уговорници.

Тај одбитак и у једном и у другом случају не може бити већи од дела пореза на доходак или пореза на имовину, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара, зависно од случаја, дохотку или имовини који се могу опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Ако су, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент државе уговорнице изузети од опорезивања у тој држави уговорници, та држава уговорница може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да узме у обзир изузети доходак или имовину.

Члан 26.

ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе уговорнице у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се, независно од одредаба члана 1. овог уговора, примењује и на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.

2. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави уговорници од опорезивања предузећа те друге државе уговорнице која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

3. Камата, ауторске накнаде, накнаде за техничке услуге и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првопоменуте државе, осим када се примењују одредбе члана 9. став 1, члана 11. став 7, члана 12. став 6. или члана 13. став 6. овог уговора. Такође, дугови предузећа државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били уговорени с резидентом првопоменуте државе уговорнице.

4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменуте државе уговорнице подлежу или могу подлећи.

5. Одредбе овог члана примењују се на порезе наведене у члану 2. овог уговора.

Члан 27.

ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена законом тих држава уговорница, да изложи свој случај надлежном органу државе

уговорнице чији је резидент или, ако његов случај потпада под члан 26. став 1. овог уговора, оне државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у закону држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим уговором.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити, укључујући општење преко заједничке комисије коју чине они сами или њихови представници, ради постизања договора у смислу претходних ставова овог члана.

Члан 28.

РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења за која се може предвидети да ће бити од значаја за примену одредаба овог уговора или за администрирање или принудно извршење закона који се односе на порезе сваке врсте и описа које заводе државе уговорнице или њихове политичке јединице или јединице локалне самоуправе, ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором. Размена обавештења није ограничена чл. 1. и 2. овог уговора.

2. Обавештење примљено, на основу става 1. овог члана, од државе уговорнице сматра се тајном исто као и обавештење добијено према законима те државе уговорнице и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату, принудно или судско извршење, решавање по жалбама, у односу на порезе наведене у ставу 1. овог члана или у односу на контролу напред наведеног. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза државе уговорнице да:

- 1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;
- 2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;
- 3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештење чије би саопштење било супротно јавном поретку.

4. Уколико држава уговорница тражи обавештења у складу са овим чланом, друга држава уговорница ће користити своје мере да би прибавила

тражена обавештења, чак и да тој другој држави уговорници та обавештења можда нису потребна за сопствене пореске сврхе. Обавеза садржана у претходној реченици подлеже ограничењима из става 3. овог члана, осим ако би та ограничења онемогућила државу уговорницу да даје обавештења само због тога што не постоји домаћа потреба за таквим обавештењима.

5. Одредбе става 3. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као могућност државе уговорнице да одбије давање обавештења само зато што обавештења поседује банка, друга финансијска институција, заступник или лице које ради у агенцији или у фидуцијарном својству или које има везе са власништвом интереса у лицу.

Члан 29.

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних међународних уговора.

Члан 30.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Овај уговор ступа на снагу датумом слања, дипломатским путем, последњег од писмених обавештења којим држава уговорница обавештава да је окончала унутрашњи поступак за ступање на снагу овог уговора.

2. Овај уговор се примењује у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој Уговор ступа на снагу.

Члан 31.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

1. Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати уговор дипломатским путем, достављањем писменог обавештења о престанку његовог важења, најкасније шест месеци пре краја било које календарске године после периода од пет година од дана ступања на снагу Уговора.

2. Овај уговор престаје да се примењује у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у Аштани овог 28. дана августа 2015. године, у два оригинална примерка, на српском, казашком, руском и енглеском језику, сви текстови су подједнако веродостојни. У случају разлике између текстова, меродаван је енглески текст.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН

ЖЕЉКО СЕРТИЋ, с.р.

НУРБАКХ РУСТЕМОВ, с.р.

ПРОТОКОЛ

У тренутку потписивања Уговора између Владе Републике Србије и Владе Републике Казахстан о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак и на имовину (у даљем тексту „Уговор”), доле потписани су се сагласили о следећим одредбама које чине саставни део овог уговора:

1. Подразумева се, да одредбе овог уговора ни у ком случају не спречавају државу уговорницу да примењује одредбе и мере свог домаћег закона против избегавања пореза или пореске евазије, без обзира да ли су описане као такве.

2. У односу на члан 14. став 4. овог уговора:

Утврђивање да ли акције компаније или упоредиви интереси у другим ентитетима који не издају акције (као што су партнерство, труст или други) више од 50 одсто своје вредности остварују непосредно или посредно од непокретности која се налази у другој држави уговорници се, уобичајено, врши упоређивањем вредности односне непокретности са вредношћу целокупне имовине компаније или других ентитета који не издају акције (као што су партнерство, труст или други) и то без узимања у обзир дугова и других обавеза компаније или других ентитета који не издају акције, као што су партнерство, труст или други (као и независно од чињенице да ли су обезбеђени хипотеком на непокретности о којој је у конкретном случају реч).

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.